

MUNKATÁRSUNK MEGJEGYZÉSE

OLVASSUK EL AZ ELŐSZÓT IS!

(Milodánovics Mária írása nyomán)

A Létünk 1976-os 3—4. számában napvilágot látott írás önmagában nem készített volna tollfogásra, mert a „Szabadkai helynevek”-et nem tartottam és nem tartom tökéletes, vagy akár befejezett munkának. Egy jól megalapozott kritika tehát csak javára válhatna.

Mégis írnom kellett mert M. M. írása szembeötlő hiányosságai mellett is tévútra vezetheti az olvasót, leginkább azokat, akikhez a „Szabadkai helynevek”, kis példányszáma miatt, nem juthatott el. Mert elegendő elolvasni az előszavát ahhoz, hogy valaki tökéletesen tisztában legyen azokkal a kritériumokkal, amelyek munkám alapját képezték, és amelyek — csak mellékesen — az M. M. írásában pretenciózusan felsorolt „kiegészítő” helymegjelölő nevek *túlnyomó többségét* abból már eleve kizárják. Alapunk a vitára tehát nincs.

Az említett írásból azonban néhány helyen az olvasható ki egészen világosan, hogy munkámban felhatalmazás nélkül hivatkoztam másra (Citera), hogy elfogultan kezeltem egyik vagy a másik nyelvterület névállagát (az írásból nem lesz világos, hogy M. M. a magyar vagy a szláv nevekre céloz-e), és nem utolsó sorban, hogy a feldolgozott térképek számát illetően nem mondtam igazat!

Ilyesmik felett már nem lehet kézlegyintéssel napirendre térni.

Szekeres László